

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/419/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119246041
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119246041.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Ing. M. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, XXX XX W.-A. P., zast. Advokátska kancelária G. X., s.r.o., so sídlom O. XX, XXX XX W.-H., G.: XXXXXXXX proti povinnému: F. E. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, XXX XX W.-A. P., vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Jana Virličová, so sídlom exekútorského úradu Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 368EX 87/19, o vymoženie nepeňažnej pohľadávky, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/419/2019 zo dňa 05. 10. 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/419/2019 zo dňa 05. 10. 2020 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12. 03. 2019 domáhal od povinného vymoženiu nepeňažnej pohľadávky. Poverením zo dňa 21. 03. 2019 poveril súd súdnu exekútoru Mgr. Janu Virličovú vykonaním exekúcie.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 16Ek/419/2019 zo dňa 05. 10. 2020 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, 3, 4, § 61l ods. 3 Exekučného poriadku a vecne tým, že povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v spojení so skutočnosťou, že súd ani z úradnej povinnosti nenašiel iný dôvod na zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník okrem iného v uznesení uviedol, že po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že okolnosti v ňom obsiahnuté sa týkajú najmä dôvodov, ktoré nastali pred uplynutím lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Zároveň uviedol, že predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Dôvody uvádzané povinným existovali v čase pred vydaním exekučných titulov, avšak bez ohľadu na to, či povinný ich nenamietol už v základnom konaní, resp. namietol a príslušný súd, resp. orgán verejnej moci o nich právoplatne rozhodol, ich relevancia skončila vydaním rozhodnutia, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti nadobudlo účinky všeobecnej záväznosti, a nadobudnutím atribútu vykonateľnosti účinkov v možnosti priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie nesprávnym procesným postupom v dovolacích konaniach pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky vedených pod sp. zn. XCdo/XXX/XXXX, XCdo/XX/XXXX a XCdo/XX/XXXX. Súd konštatoval, že právny zástupca oprávneného predložil k vyjadreniu oprávneného zo dňa 26. 04. 2019 k prvému návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 23. 04. 2019 aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. X I. XXX/XXXX, X I. XX/XXXX, X I. XX/XXXX zo dňa 28. 02. 2019, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol aj dovolanie povinného proti exekučnému titulu - rozsudku Krajského súdu v Bratislave

sp. zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa 06. 06. 2017. Súd dodal, že daná skutočnosť nepredstavuje novú skutočnosť, ktorá nastala po podaní druhého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 19. 07. 2019, zároveň predstavuje skutočnosť, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23. 04. 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom dňa 24. 05. 2019, v spojení s uznesením vydaným sudcom zo dňa 12. 08. 2019. Na základe uvedeného súd považoval povinným namietaný dôvod za nedôvodný, nakoľko povinný netvrdil a ani nepreukázal súdu relevantný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Povinný navrhol zastaviť exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodu, že pri vyznačovaní vytyčenia hranice pozemkov mala byť vyznačená aj časť skolaudovaného domu povinného, ktorá mala byť zbúraná. Súd konštatoval, že daná námietka povinného je okolnosťou, ktorá nastala po podaní predchádzajúceho návrhu povinného na zastavenie exekúcie, tak ako to predpokladá § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Súd v exekučnom konaní za účelom oboznámenia sa s priebehom exekúcie si vyžiadaval od súdneho exekútora detailnú správu o priebehu exekúcie. Podľa správy prizvaný geodet vytyčil hranice pozemku v súlade s exekučným titulom a exekučným príkazom, pričom zameranie sa nevzťahovalo na časť skolaudovaných schodov a odvodňovací systém pod nimi, keďže zameranie sa týka oplotenia postaveného pred schodišťom, v čoho dôsledku vytyčenie hraníc pozemku sa nedotýkalo skolaudovaného domu povinného, tak ako to namietal povinný. Podľa správy o priebehu exekúcie prizvaný geodet poskytol povinnému informáciu o tom, že hranice vytyčuje len na základe podkladov k exekučnému konaniu (exekučný titul, exekučný príkaz). Súd preskúmaním správy o priebehu exekúcie zistil, že samotný výkon exekúcie vykonaním prác a úkonov sa dňa 26. 02. 2020 sa nerealizoval, a neuskutočnil sa ani ku dňu vyhotovenia správy o priebehu exekúcie, v čoho dôsledku v tomto exekučnom konaní vymáhaný nárok nezanikol jeho vymožením v priebehu exekúcie. Súd preskúmaním povinným predloženého Protokolu o vytyčenie hranice pozemku zo dňa 26. 02. 2020 vyhotoveného: F. D. - L., s miestom podnikania T. XX, XXX XX W., IČO: 44236549, zistil, že dňa 26. 02. 2020 bolo na žiadosť vlastníka parcely registra C KN č. XXXX/X vykonané vytyčenie časti hranice medzi pozemkami parcela registra C KN č. XXXX/X a parcely registra C KN č. XXXX/X, ktoré bolo vykonané na podklade katastrálnej mapy Pezinok X-X/XX, Exekučného príkazu (XXXEX XX/XX) na vykonanie exekúcie vykonaním prác a výkonov na vymoženie povinnosti z exekučných titulov v spojení so Znaleckým posudkom č. X/XXXX, pričom z časti popisu postupu vytyčovacích prác vyplynulo, že časť vlastníckej hranice medzi pozemkami parcela registra C KN č. XXXX/X a parcela registra C KN č. XXXX/X bola vytyčovaná polárnou metódou vychádzajúc z meračských bodov vopred určených a vytyčenie bolo vykonané po prípravných meraniach zo dňa 11. 11. 2019, ktoré slúžili na overenie a vyhodnotenie skutkového stavu pozemkov v katastri nehnuteľnosti a teréne. Súd preskúmaním predmetného protokolu zistil, že priebeh vlastníckej hranice bol vytyčený bodom 1301210564 s pomocným bodom č. 3. Súd po preskúmaní predmetného protokolu konštatoval, že z neho nevyplýva, že by po vytyčení hranice pozemkov mala byť zasiahnutá aj stavba - dom povinného, tak ako to namietal v návrhu na nastavenie exekúcie. Na základe uvedeného súd považoval povinným namietaný dôvod za nedôvodný, nakoľko povinný netvrdil a ani nepreukázal súdu relevantný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že exekučné konanie začalo na podnet advokáta U.. X., ktorý vedel o podvodoch vo verejnej a štátnej správe. Na podnet U.. X. povinný prevzal od exekútora upovedomenie o začatí exekúcie, zároveň povinný doručil exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie. Dňa 31. 05. 2019 prevzal povinný uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a o správnosti rozsudkov civilných súdov. Zároveň povinný podal sťažnosť, návrh na zastavenie exekúcie a následne prevzal aj uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Dňa 13. 09. 2019 povinný prevzal od exekútora upovedomenie o spôsobe vykonanie exekúcie s pohľadávkou finančného plnenia 375,26 Eur, ktoré odoslal aj Sociálnej poisťovni na zrážky z dôchodku. Exekútor vlastnou neschopnosťou vypočítal zrážky z dôchodku a dva razy opravoval výšku zrážok. Povinný ďalej uviedol, že súdy nemajú právomoc dať pokyn na búranie skolaudovaných stavieb na pozemku povinného. Kontrolný posudok v kontexte právoplatne zadanej úlohy pre znalca (za čo povinný súdu zaplatil) preukáže, že všetky stavby má povinný na svojom pozemku a v zákonom stave. Podvody so zneužívaním právomoci sú len marením spravodlivosti. Povinný uviedol, že podáva žiadosť o odklad, pokiaľ nerozhodne Ústavný súd SR o jeho návrhu na pokyn vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku podľa pôvodných mier, vypočítaných zo súradníc, ku ktorým ho viažu stavebné povolenia a zmluvný vzťah s vlastníkom susednej nehnuteľnosti.

4. Oprávnený sa k sťažnosti povinného nevyjadril.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) uvádza:

14. Súd uvádza, že povinný v podanej sťažnosti len namieta voči postupu súdov a exekútora. Čo sa týka opätovnej argumentácie povinného súvisiacej s konaním pred vydaním exekučného titulu, sudca k uvedenému poznamenáva, že vymáhané rozhodnutie sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stalo pre strany záväzné a založilo tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

15. Súd, v sťažnostnom konaní konajúc sudcom, v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

16. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný netvrdil a ani nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto bolo potrebné sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/419/2019 zo dňa 05. 10. 2020 ako nedôvodnú zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (